

فرمالیسم اشعار شفیعی کدکنی با تاکید بر موسیقی درونی

رضا بنی عامریان^۱

۱- دکتری ادبیات فارسی، گرایش ادبیات غنایی، دانشگاه آزاد همدان

چکیده

در بررسی ساختاری شعر، موسیقی درونی اهمیت زیادی دارد. این موسیقی بیشتر از طریق تکرارها ایجاد می شود و بسته به این که این عنصر چگونه به کار رود فرم شعر و آهنگ آن تغییر می کند. شفیعی کدکنی از شاعران معاصر است که در کاربرد انواع موسیقی شعر مهارت داشته و آگاهانه از همنشینی کلمات برای ایجاد موسیقی سود برده است. در این پژوهش با هدف شناخت جایگاه تکرار در موسیقی درونی شعر این شاعر، به روش توصیفی-تحلیلی به بررسی اشعار وی پرداخته و به این نتیجه رسیده ایم که در رویکرد فرمالیستی شفیعی کدکنی، تکرار اهمیت فراوانی دارد و مهمترین عنصر تکرار شونده در شعر وی، تکرار واگ و سپس تکرار کلمات است. بسامد تکرار مصراع و عبارت نیز در شعر وی قابل ملاحظه است از این رو به این نتیجه می رسیم که این شاعر در ضمن توجه به مفهوم شعر و ایجاد موسیقی مناسب از کوچکترین واحد یعنی واج ها تا بزرگترین واحد یعنی عبارات استفاده کرده و به بهترین نحو با چینش آگاهانه موسیقی را ارتقا داده است. اما بسامد موازنه و ترصیع در شعر وی چندان نیست و از این طریق کمتر طبع آزمایی کرده است.

واژگان کلیدی: شفیعی کدکنی، فرمالیسم، موسیقی درونی، تکرار، واج آرای، جناس